schlecht und die Bedeutung der Wörter Rücksicht genommen wird, Verz. d. Oxf. H. 196.b.4.

ম্ভিরেম্বা f. N. pr. einer Göttin Kalakara 3,144. 4,77.

शब्दबस् (von शब्द) adj. gaņa रसादि zu P. 5,2,95. 1) tönend, Töne —, Laute von sich gebend Nia. 2,24. भूतानि Hariv. 13119. दीप knisternd Varia. Bau. S. 84,1. शब्दबत् adv. laut, geränschvoll: तदायु नेत्रेर्मुमुच्- र्क् श ° MBu. 7, 60. 13, 5051. Miak. P. 34, 60. — 2) den Laut in sich bergend, mit der Eigenschaft des Lautes behaftet: श्रनिल Buic. P. 2,3, 26. शब्दबारिधि m. Wortmeer so v. a. Sprachschatz Verz. d. Oxf. H. 171, a, No. 382. — Vgl. शब्दारिधि.

মহুবিদা f. Grammatik Verz. d. Oxf. H. 136,a, No. 259. Dacae. 60, 18. Hiourn-theang I,73. 174. Vie de Hiourn-theang 95. 152. ্যালে 93. 164. মৃত্বিদা m. das Schiessen —, Treffen nach dem blossen Schalle (ohne dass man das Ziel sieht) MBh. 3, 15004. R. Gorn. 2,65,18.

पान्द्रविधित n. nom. abstr. von शन्द्रविधिन् MBH. 1,5252. R. 1,28,22. R. Goan. 2,65,9. 66,15.

্যান্ত্ৰীঘন্ adj. schiessend —, treffend nach dem blossen Schalle (ohne das Ziel zu sehen) Nis. 6, 33. R. 2,62,4. 63,10. Ver. in LA. (III) 31,2. Bein. Arguna's Dhanaméaja im ÇKDa. Vgl. হান্ত্ৰাঘাম্বীঘন্ R. Goar. 2,102,3.

शब्द्वध्य 1) adj. worauf man nach dem blossen Schall (ohne das Ziel zu sehen) schiessen muss R. ed. Bomb. 1,5,20. — 2) n. = शब्द्विध R. 2,63,12. 64,56.

शब्दशक्ति f. Wortbedeutung Paatapaa. 17,a, 9. b, 1. 5. Verz. d. Oxf. H. 211, b, No. 499. ेप्रकाशिका f. Titel eines Werkes Hall 55. Verz. d. Kop. H. 102,b. Notices of Skt Mss. 104. ेप्रबोधिनी f. Titel eines Commentars zu diesem Werke ebend.

মাত্রেহার্থার f. Titel eines Wörterbuchs (eine Kiste —, ein Korb mit Wörtern und Wortbedeutungen) Verz. d. Oxf. H. 196,b,3. 4.

शब्द्शास्त्र n. Grammatik MBs. 13, 5103. Spr. (II) 243. 3575. Katels. 6,118. 7;14. Pańkat. 4,17 (ed. orn. 1,20). Pratipas. 62, b, 8.

शब्द्शिष adj. von dem nur der Name —, die Erinnerung übrig geblieben ist: मान Spr. 4688. प्रमु॰ nur noch den Titel «Gebieter» führend (d. i. nicht mehr Gebieter seiend) Rach. 8,22.

शब्द भेष m. Calembourg Mallin. zu Çiç. 9,31.

शब्द्रमंत्रा f. terminus technicus, ein grammatischer Kunstausdruck P. 1, 1, 68. भगवच्ह्रव्द्रमंत्रा Выйс. P. 5,12,11 ist zu zerlegen in भगव-च्ह्रव्दः संत्रा यस्य.

शब्दमंदर्भितन्धु Titel eines modernen Wörterbuchs Wilson, Dict. 1te Aufl. xxxviii.

গ্রন্থন m. die Quelle des Schalles, Bez. des Windes (der Luft) Haarv. 13940. মর্ব st. গ্রন্থ die neuere Ausg.

মৃত্যাঘন adj. mit dem blossen Schalle zum Ziele kommend, von Pfeilen, die das Ziel treffen nach dem blossen Schalle, der daher kommt, MBn. 3.854.

शब्दमारु adj. dass.: ग्रस्त्र MBn. 3,858.

शब्द्सिन्धि f. richtige Wortbildung Verz. d. Oxf. H. 210, b, No. 497. ेनिजन्ध m. Titel eines neueren Schulbuches Z. d. d. m. G. 1, 201. शब्दस्पार m. das Knistern: वक्के: Kim. Niris. 7,16.

शब्द्स्मृति f. Bez. einer best. Wissenschaft Verz. d. Oxf. H. 207, a, N. 3. शब्द्स्ति a. der Gebrauch eines Worles in einer Form oder in einer Bedeutung, die entweder gar nicht oder doch nicht von mustergültigen Autoren anerkannt werden, Kàvsàd. 3, 125.148. शब्द्शास्त्रकृतं वाको शब्द्रिनी प्रकीट्येत Paatàvab. 62, b, 8.

70

शब्दाकार (शब्द + ह्या°) m. Grammatik: °कार Verz. d. Oxf. H. 175, b. 4. शब्दाकार (शब्द + ह्य°) n. ein lautes —, hörbar gesprochenes ह्याम् Аматавинойн. in Ind. St. 2, 62, N. 1.

शब्दाध्येप (शब्द + ह्या °) adj. was sich laut sagen lässt Megh. 101. शब्दाधिष्ठान n. Ohr (Standort des Lauts) Trik. 2,6,31. H. 573.

शब्दानित्यतारकस्य n. Titel eines Werkes HALL 55.

शब्दानुकार् ॥ adj. schallnachahmend Nin. 9,12.14. 12,13.

शब्दान्कृति f. Sohallnachahmung, Onamatopöis Nin. 3,18. 5,22.

शब्द् िज्ञासिन n. Wortlehre, Grammatik Pat. in Mahabu. 2. H. 1. Vorz. d. B. H. No. 766. 769. Vorz. d. Oxf. H. 171, a, 13. 176, a, 1. b, No. 401. Colebr. Misc. Ess. 2, 44. Sarvadarcanas. 135, 8. fgg. 136, 21. 137, 22.

মান্ট্রান্তি f. Wortkenntniss, grammatische Kenntniss Sarvadarçanas. 137,21. fg.

शब्दापप् (von शब्द), ेपति und ेपते Jmd herbeirufen, zu sich rufen R. 2,59,7. 7,82,20. 88,16. 93,9. 96,1.

शब्दाब्धि m. Wortmeer, Titel eines Wörterbuchs Verz. d. Oxf. H. 374, a, No. 295.

शब्दाभिवरु adj. lautzuführend, schallleitend: सिरा Gehörgang Suça. 2,361,11.14.

शब्दाप् (von शब्द), ेपते einen Ton von sich geben, ertönen, schreien u. s. w. P. 3,1,17. Vop. 21,10. Nib. 2,9. 11,9. शब्दायमाने पटके कर्षा-दारिण MBu. 6,1887. Such. 1,277,2. शब्दायसे मधुरमनिले: कीचका: पूर्पमाणा: Mbgu. 57. Verz. d. Oxf. H. 108,a, N. शब्दायमानस्य श्रगालवृन्दस्य Panéat. 64,3. गर्दभः शब्दायितुमार्ड्यः 249,5. 6. 254,21. Buatt. 52. 17,91. Vgl. शब्द्य. — caus. शब्दायपति einen Laut ertönen — schreien u. s. w. lassen durch (instr.) P. 1,4,52, Vartt. 1. द्वद्तेन Sidde. K. Jmd (acc.) zum Schreien bringen durch (instr.) Vop. 3,5.

शब्दापांच (शब्द + म्र) m. Wortmeer, Titel eines Wörterbuchs Verz. d. Oxf. H. 113,b,s. 126,a,20. fg. 183,a,1. 192,b, No. 437. 195,b,7. Med. Anh. 1. Uééval. zu Unàdis. 1,2. 150. 2,7. 13. 99. 103. 119 u. s. w.

মৃত্যু m. 1) du. = মূর্যুক্ Laut (Lautform) und Bedeutung gaņa হার্নাই zu P. 2,2,31. Sâh. D. 2,19. ার্মার Webra, Râmat. Up. 333. — 2) Bedeutung —, Wesen der Laute VS. Paât. 8,43. Çissuâ 2 in Ind. St. 2,348. — 3) Bedeutung eines Wortes; s. মৃত্যুক্ যিনস্থা. — 4) Bedeutung der mündlichen Mittheilung (als Quelle des Wissens) Verz. d. Oxf. H. 240,a, No. 582.

মুক্ত্রেক্ত্বন্দ m. Titel eines werthlosen Wörterbuchs aus dem Anfange dieses Jahrh. Verz. d. Oxf. H. 196, a, No. 435.

शब्दार्थतकामृत n. Titel eines Werkes Hall 79.

शब्दार्श्चर ल n. Titel einer modernen Grammatik Z. d. d. m. G. 14, 565. fgg. शब्दार्थमारमञ्जा f. Titel eines Werkes Hall 58.

ম্ভিরেলিকার m. Schmuck des Lautes, - des Wortes, der Lautform